

Jméno a příjmení: **Sabina Kilianová**

Kategorie: literární práce kategorie B

„Volný čas“ (zamyšlení):

Název práce: **„Na vlnách volného času“**

Věk: nar. 29. 7. 2002 (14 let)

Adresa žáka: Dolní Žandov 298, PSČ: 354 93

Postupný ročník: devátý (IX.A)

Adresa školy: Základní škola Úšovice, Školní náměstí 472,
353 01 Mariánské Lázně

Telefon: 354 62 46 54, 776 575 774

e-mail: sekretariat@zsml2.cz , Halova.A@seznam.cz

Vyučující: Mgr. Běluše Milfaitová

Na vlnách volného času

Jsem dcera, sestra, studentka, ale také kamarádka, vnučka, sestřenice, tanečnice, čtenářka, fanyrnka K-popu, dívka...

Na 15 let docela slušná výbava rolí. Všichni je máme. Taková role něco obnáší. Například jako dcera mám za úkol pomáhat v domácnosti, vysávám, utírám prach, vynáším odpadky, však to znáte. Také bych měla milovat své rodiče, snažit se mít co nejlepší studijní výsledky a vůbec - měla bych dělat své rodině čest. A já se snažím, aby to tak bylo.

Pak je tady role sestry, také slušná nálož. Mám za úkol být oporou svému bratrovi a sestře, milovat je a chránit, ať jsou starší či mladší, ať už jsou vlastní, nebo ne, protože rodina je rodina, od nich nemůžu a rozhodně ani nechci nikam utíkat. A až jednou přeci jen odejdu do života, bude se mi stýskat a budu vždy připravena přijít a pomoci.

No a takhle bych mohla pokračovat s kamarádkou, vnučkou, sestřenicí... , zkrátka a dobře všechno chce své. A to pak jeden neví, kam dřív skočit. A vy na mě s volným časem!

Dobře, tak já na vás s řeckým filosofem Aristotelem, ten prý chápal volný čas jako prostor určený na rozumování, čtení veršů, setkávání se s přáteli a třeba na poslouchání hudby. A teď se nelekňte, jiný filosof Karel Marx vnímá volný čas jako sféru lidské svobody, svobodného rozhodování a svobodné činnosti. Práci charakterizuje jako říši nutnosti a volný čas jako říši svobody.

Ta svoboda se mi líbí. Volný čas je pro mě doba - a musím říci, že krásná doba - kdy nejsem omezována nikým jiným a ničím, co se mi nelíbí nebo nechce dělat. Škola, domácí práce, úkoly, vaření, nakupování potravin a jiné „bohulibé aktivity“ sem většinou nepatří, i když jsou nutné a kladu je na oltář oněch shora uvedených rolí. Ovšem po jejich odečtení přeci jen něco vyšetřím, nějakou malou říši svobody. Tak dvě hodiny denně. Ačkoli to není moc, nic bych na tom neměnila. Aby byl volný čas náležitě sladký, musí se poměřovat s časem povinností, když je ho moc, jeho hodnota klesá a naopak. Volný čas s nejnižší cenou je podle mě to správné označení pro nudu, a ta mě nebaví. A může být i velmi nebezpečná. Z nudy prostě nikdy nekouká nic dobrého. Když je volna zas málo, nebo dokonce žádné, také z toho nekouká nic dobrého, člověk si koleduje o zdravotní problémy. Proto je nejlepší mít všeho tak akorát.

Já prožívám svůj volný čas jako plynutí řeky s vodopádem na konci. Ráda začnu od pramínku, pomalu a zlehka. Vyjdu si třeba do přírody a ukážu světu, jak ho vidím. Prostřednictvím svých obrazů nebo fotografií. Nebo se učím korejsky, což je také příjemné. Jenže to už je z pramínku potůček, který se zlehounce mění v řeku a já se věnuji hudbě, při níž se hned začnu vyskytovat ve svém soukromém vesmíru a hledám nové inspirace a nebo se ujasňuji své pocity, propadám radosti, štěstí, odhodlání a zaháním zlost a smutky. A říčka se mění ve velkou řeku, třeba je zrovna sobota nebo neděle, nastává čas, který trávím se svou

rodinou a s přáteli. Je to jeden z největších zdrojů přílivu energie. Volný čas je dobíječ baterek. Lidé vás naplní dobrou náladou a vy děláte totéž pro ně.

A máme tu divoký vodopád, neřízený, svobodný a překrásný. A to je pro mě zase vybití přebytečné energie pomocí výletů a sportu, především tance. Není to totéž, jako si jít zaběhat nebo posilovat, při tanci ukážu své pravé emoce, které v sobě přes týden skrývám a krotím. Mohu se naplno vyjádřit tak, jak je mi blízké, nemusím mluvit, stačí splynout s hudbou, oddat se jí. Oddat se pohybu, poslouchat své tělo a odtrhnout se od reality. Tanec je jedna z nejkrásnější forem trávení volného času, alespoň pro mě.

Nakonec voda dopadne opět na klidnou hladinu. Něco z ní se změní na stříbrnou pěnu. To vše je můj volný čas. Tady a teď. Nevím, jak bude vypadat za 10 let, za 30 let, ale nějaké mlhavé tušení mám, když sleduji své rodiče. Dalších úvah se už ode mne nedočkáte, maminka mi právě říká, že bych měla jít vyvenčit psa a pak pomoci s přípravou večeře. Jdu ráda. Stejně jako jsem ráda psala tuto práci. Prostě se snažím dělat to, co mě činí šťastnou, ať už mám volného času málo nebo víc, prostě takový je život. A ten se mi moc líbí. Někdy mám pocit, že se mi v něm líbí úplně všechnen čas, ne jen ten volný.